

Zuzana Zamborská ukončila štúdium v roku 2001 na HTF VŠMU v Bratislave pod vedením prof. Idy Černeckej. Neskôr absolvovala ročný študijný pobyt vo švajčiarskom Fribourghu (Ricardo Castro).

Okrem domácich ocenení medzi jej najvýraznejšie umelecké úspechy patrí 1. cena a zároveň Cena za najlepšieho československého účastníka z roku 1990 z medzinárodnej súťaže „Virtuosi per musica di pianoforte“ a 2. cena z Medzinárodnej súťaže o cenu Leoša Janáčka (Brno) z roku 1998 a ďalšie. Absolvovala viaceré koncertné vystúpenia v zahraničí (Bulharsko, Poľsko, Nemecko, Rakúsko, Japonsko, Česká republika a Švajčiarsko). Bohatú koncertnú činnosť vyvíjala i na Slovensku a to aj v spolupráci so svojim otcom, Stanislavom Zamborským, s využitím repertoáru štvorročnej literatúry. V súčasnosti komorne spolupracuje s Jánom Timčákom (husle) a Anou Vyparinovou - Krsmanovič (akordeón). Predstavila sa aj v spolupráci s Moyzesovým kvartetom. Ako sólistka účinkovala s orchestrom Capella Istropolitana, s orchestrom VŠMU, so Slovenskou filharmóniou ako aj so Štátnou filharmóniou Košice. V roku 2016 jej vyšlo profilové CD a v roku 2020 ďalšie CD v spolupráci so svojim otcom so sólovými i štvorročnými dielami F. Schuberta.

Ján Timčák študoval hru na husliach na Konzervatóriu v Košiciach v triede prof. Karola Petrócziho a na Vysokej škole múzických umení v Bratislave v triede prof. Jozefa Kopelmana. V štúdiu pokračoval na Universität für Musik und darstellende Kunst vo Viedni pod vedením prof. Güntera Pichlera. Zúčastnil sa majstrovských kurzov u Eduarda Grača a Igora Bezrodného. Počas štúdia získal 1. miesto na dvoch ročníkoch Súťaže študentov slovenských konzervatórií. Na súťaži Beethovenov Hradec získal 3. miesto a bola mu udelená cena za najlepšiu interpretáciu skladby slovenského autora. Sólisticky vystúpil so Štátnou filharmóniou Košice a Štátnym komorným orchestrom Žilina. Ako orchestrálny hudobník účinkoval vo Wiener Symphoniker, Österreichische Kammer-symphoniker, Wiener Concert-Verein, Wiener Mozart Orchester, v Slovenskom komornom orchestri. V súčasnosti je členom Slovenskej filharmónie. S komornými orchestrami a ansámbliami účinkuje v krajinách Európy, Ázie a Ameriky. Na komorných recitáloch spolupracuje s klaviristkou Zuzanou Zamborskou.

u. fond
na podporu
umenia

Z verejných zdrojov podporil
Fond na podporu umenia

Koncert realizovaný v rámci cyklu koncertov
Hudba na radnici 2024
s podporou Mesta Sereď a ZRŠ pri ZUŠ

Komorné Duo

Ján Timčák
Zuzana Zamborská

17.04.2024
STREDA, 17³⁰
obradná sieň Mestského úradu
Sereď

Program koncertu

Eugen Suchoň (1908- 1993) - Preletel sokol (úprava B.Urban)

Škoda ťa, šuhajko

Muzikanti s gajdošom

Preletel sokol

Pod' Anička, pod'že za mňa

Ludwig van Beethoven (1770 -1827) - Sonáta F dur č.5 op.24 Jarná

1. Allegro

2. Adagio molto espressivo

3. Scherzo-Allegro molto

4. Rondo-Allegro ma non troppo

Ludovít Rajter (1906-2000) - Tri slovenské tance

- prestávka -

Program žiakov ZUŠ Jána Fischera-Kvetoňa Sereď

Eugen Suchoň sa považuje za najvýznamnejšieho predstaviteľa slovenskej hudobnej moderny a tvorcu prvej národnej opery Krútnava. Cyklus Preletel sokol je časť z inštruktívneho diela pre klavír Obrázky zo Slovenska. Vychádza zo slovenských ľudových piesní a svojou živou spontánnou výpoveďou si podmaňuje poslucháča. Skladá sa zo štyroch skladieb, ktoré na seba bez prestávky naväzujú. B.Urban upravil toto dielo pre husle a klavír.

„Pýtate sa ma, odkiaľ beriem svoje myšlienky? Nemôžem to s určitosťou povedať. Prichádzajú nevolané, nepriamo aj bezprostredne, mohol by som ich uchopiť do rúk v prírode, lese... u básnika sa premenia v slová a u mňa v tóny, ktoré znejú, šumia, burácajú, až konečne stoja v notách predou mnou.“

L.van Beethoven

Ludwig van Beethoven skomponoval 5.husľovú sonátu v roku 1800, kedy bol už uznávaný skladateľ a klavírny virtuóz. V tomto období cestoval častejšie aj na Slovensko, do kaštieľa v Dolnej Krupej. Romain Rolland napísal: „Beethoven sa nikdy nestretol s priateľstvom takým živým, takým verným, takým skutočne bratským ako v rodine Brunswikovcov“ z Dolnej Krupej. Pre Beethovena to nebolo len šťastné obdobie. Zhoršovala sa mu jeho choroba sluchu, no napriek tomu sa nevzdával a veľmi intenzívne komponoval. Jarná sonáta dostala toto pomenovanie až neskôr, podľa radostného charakteru celej skladby. Autor v nej rozširuje klasický trojčasťový model sonáty na symfonický, pozostávajúci zo štyroch častí.

Tvorba skladateľa a dirigenta **Ludovíta Rajtera** bola inšpirovaná aj ľudovými tradíciami, slovenské a maďarské piesne spracovával v mnohých skladbách. Tri slovenské tance vznikli pôvodne pre symfonický orchester. Verzia pre husle a klavír patrí medzi posledné rukopisy, ktoré L. Rajter dokončil.